

খোতবা জুমা

হৈয়েদেনা হজ্ৰত আকদছ আম্বিকুল মোম্বিনিন খলিফাতুল মছিহ পঞ্চম
(আইঃ) যে ২০১৭ চনৰ ২ জুনত বায়তুল ফুতুহ, মৌৰডন লঞ্জনত প্ৰদান কৰা
জুমাৰ খোতবাৰ সাৰংশ ।

আমালোকৰ জীৱনলৈ ৰমজান অহাটো আৰু আল্লাহ তায়লাৰ এই বাতী যে ৰমজান এই কাৰণেই অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছে
যাতে তোমালোকে তাকওয়া ধাৰণ কৰা আৰু হজ্ৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) যে কৈছে যে ; আল্লাহ তায়লা এই ছিলছিলক
তাকওয়া প্রতিষ্ঠাৰ্থে সংগঠিত কৰিছে, যিয়ে আমাৰ ওপৰত এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ দায়িত্ব অপৰ্ণ কৰি আছে যে আমি যেন সদায়
নিজৰ অৱস্থা গমি চাওঁ । আল্লাহ তায়লা যি কল্যাণমণ্ডিত দিন ৰমজানত ৰাখিছে তাত নিজৰ মাজত এনেকুৱা পৰিবৰ্তন সাধন
কৰিব লাগিব আৰু নিজৰ তাকওয়াৰ মান বৃদ্ধি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব, যি খোদা তায়লা আমাৰ পৰা বিচাৰে ।

তাহাছদ তাউয আৰু ছুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত হযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) যে নিম্নোক্ত আয়াত সমূহ পাঠ কৰে :-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ-

তৰজমাঃ- হে ! লোক সকল, যি সকলে বিশ্বাস স্থাপন কৰিছা, তোমালোকৰ নিমিত্তে সেইদৰে ৰোজা নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হৈছে, যিদৰে
তোমালোকৰ পূৰ্বগামী সকলৰ বাবে নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হৈছিল যাতে তোমালোকে তাকওয়া অৱলম্বন কৰা ।

আলহামদু লিল্লাহ, আমি জীৱনত আকৌ এবাৰ ৰমজান মাহ অতিক্ৰম কৰাৰ সৌভাগ্য লাভ কৰিবলৈ লৈছো । আঁহজৰত صوم
যে কৈছে; নিশ্চয় ৰমজানৰ বাবে জান্নাত বহুৰৰ আৰম্ভণীৰ পৰা অন্তলৈকে সজ্জিত কৰি ৰখা হয় । এনেদৰে আকৌ আঁহজৰত صوم
যে কৈছে যে; যিজনে ৰমজানৰ ৰোজা পূৰ্ণ ঈমানৰ সৈতে ৰাখি নিজৰ প্ৰবৃত্তিক দমন কৰি ৰাখে, তাৰ অতীতৰ গোনাহ ক্ষমা কৰি দিয়া হয়
আৰু যদি তোমালোকে জানিলাহেঁতেন যে ৰমজানৰ আৰু কিমান কল্যাণ আছে তেন্তে তোমালোকে নিশ্চয় এয়া ইচ্ছা কৰিলাহেঁতেন যে
গোটেই বছৰখনেই ৰমজান হিচাপে থাকক ।

আঁহজৰত صوم যে স্পষ্ট ভাৱে এয়া কৈছে যে পূৰ্ণ ঈমানৰ সৈতে ৰোজা ধৰিলে আৰু নিজৰ প্ৰবৃত্তিক গমি চাই দমন কৰি
ৰমজান অতিবাহিত কৰিলেহে এই মৰ্যদা লাভ কৰিব পাৰি আৰু যেতিয়া এনেকুৱা অৱস্থা উদ্ভাসিত হ'ব তেতিয়াহে অতীতৰ গোনাহ
ক্ষমা হয়, মানৱে ঈমানৰ বাটত উন্নতি লভে, নিজৰ প্ৰবৃত্তি হিচাপ গম পায়, নিজৰ দুৰ্বলতাবোৰ দেখিবলৈ পায়, নিজৰ আমল
দেখিবলৈ পায়, হকুকুল্লাহ আৰু হকুকুল ইবাদ আদায় কৰাৰ প্ৰতি মনযোগ দিয়ে । নিজৰ সমূহ কাৰ্য্য আল্লাহ তায়লাৰ সন্তোষ্টি অনুযায়ী
সম্পাদন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে । তেতিয়া হে গোনাহ ক্ষমা হৈ যায় । এই সকলো বোৰ ৰমজানৰ ৰোজাৰে অৰ্জন কৰিবলৈ আল্লাহ তায়লা
কোৰ'আন কৰিমত বৰ্ণনা কৰিছে । উল্লেখিত আয়াত খনত বুজাইছে যে; তোমালোকৰ ওপৰত ৰোজা ফৰজ কৰি দিয়াৰ কাৰণ হ'ল
যাতে তোমালোকে তাকওয়া অৰ্জন কৰিব পাৰা আৰু তাকওয়া মানে হ'ল প্ৰত্যেকটো কাম খোদা তায়লাৰ সন্তোষ্টিৰ বাবে সম্পাদন হ'ব
লাগিব, তেতিয়াহে তুমি ৰোজাৰ দ্বাৰা কল্যাণ মণ্ডিত হ'ব পাৰিবা । চয়তানৰ আক্ৰমণৰ পৰা ৰক্ষা পৰিবা নহলে চয়তানৰ প্ৰত্যাহ্বানত
আল্লাহ তায়লাৰ আশ্ৰয়ৰ পৰা সামান্য আঁতৰিলে তাক চয়তানে নিজৰ হাতুৰাত লৈ লয় । গতিকে ঈমানৰ উন্নতি আৰু প্ৰবৃত্তি দমনে
মানুহক আল্লাহ তায়লাৰ আশ্ৰয়ৰ পাত্ৰ বনায় আৰু এয়া তেতিয়াহে সম্ভৱ যেতিয়া মানুহ তাকওয়াৰ ওপৰত চলে ।

ঈমানৰ অৱস্থা আৰু মান আনহাতে তাকওয়াৰ অৱস্থা কেনে হ'ব লাগে আৰু এয়া কেনেকৈ অৰ্জন কৰিব পাৰি, এই বিষয়ে
হজ্ৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) যে কৈছে যে; ঈমান সেই সময়লৈকে পূৰ্ণতা লাভ কৰিব নোৱাৰে যেতিয়ালৈকে খোদা তায়লাৰ সৈতে
পৰিচয় নঘটে । তেখেত (আঃ) যে কয় যে ইয়াৰ বাবে আমি এটা দীঘল সময়ৰ বাট অতিক্ৰম কৰিব লাগিব, সেয়া হ'ল খোদা তায়লাৰ
সৈতে চিনাকী । যদি আমালোকৰ খোদা তায়লাৰ সৈতে চিনাকি দুৰ্বল, সন্দেহ প্ৰৱণ আৰু ধুৱলী-কুৱলী হয় তেন্তে আমাৰ ঈমান

কেতিয়াও উজ্বল হ'ব নোৱাৰে। তেতিয়া খোদাৰ সৈতে পৰিচয় কেনেকুৱা হ'ব? এয়া আল্লাহ তায়লাৰ বহমত গুণাৱলীৰ গুণত সম্ভৱ হ'ব পাৰে। এনেকুৱা সম্পৰ্ক খোদা তায়লাৰ সৈতে গঢ়িলেহে হ'ব, য'ত খোদা তায়লাৰ বহমত আৰু ফজল ও কুদৰতৰ গুণাৱলী আমাৰ জ্ঞানৰ পৰিধীলৈ আহিব। এই বিষয় সমূহ সেই সময়ত উপলব্ধি লৈ আহিব, যেতিয়া খোদা তায়লাৰ ইবাদত আৰু তাৰ সৈতে সম্পৰ্ক চৰম পৰ্যায়ত প্ৰকাশ পাব। তেখেত (আঃ) যে কৈছে যে; আল্লাহ তায়লাৰ বহিমিয়ত আৰু কৰুণা, কুদৰত আদি গুণাৱলী যেতিয়া উপলব্ধিলৈ আহে, তেতিয়া প্ৰবৃত্তিক আগ্ৰহ বোৰ এৰি যায়। যদি ঈমান দুৰ্বল নহয় আৰু আল্লাহ তায়লাৰ ওপৰত পূৰ্ণ বিশ্বাস থাকে তেন্তে প্ৰবৃত্তিগত অনুভূতি, আগ্ৰহই জন্ম নলয়। আকৌ তেখেত (আঃ) যে কৈছে যে; পাৰ্থিৱ ধন মাল আৰাম, বিলাস যেনেকৈ মানুহৰ প্ৰিয়, তেনেদৰে আখিৰাতৰ জীৱণৰ নিয়ামত মানৱৰ প্ৰিয় নহয়, কাৰণ যদি প্ৰিয় হলেহেঁতেন তেন্তে সেয়া অৰ্জন কৰাৰ চেষ্টা পাৰ্থিৱ বস্তু অৰ্জনৰ চেষ্টাৰ দৰে হলেহেঁতেন। বৰং ইয়াতকৈ চেছি চেষ্টা কৰিলেহেঁতেন। ইয়াৰে বুজায় যে আল্লাহ তায়লাৰ কুদৰত; বহিমিয়ত আৰু প্ৰদত্ত প্ৰতিশ্ৰুতিৰ ওপৰত প্ৰকৃত ঈমান নাই।

হুযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) যে কয় যে; উক্ত ব্যাখ্যাৰ পিছত এই কথা খিনি ভালদৰে বুজি পাব লাগে যে ঈমান এনেয়ে কোনো এটা সাধাৰণ কথা নহয়। এয়া বৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ বস্তু। হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) যে কৈছে যে; খোদা তায়লাৰ ওপৰত স্থাপন কৰা ঈমান দুই ধৰণৰ। এটা হ'ল সেই ঈমান যি মুখৰ কথা পৰ্যন্তই সীমাবদ্ধ। আনটো ঈমান হ'ল আল্লাহৰ ওপৰত ঈমান, যাৰ সাক্ষী হ'ল কাৰ্য্যৱলী। গতিকে যেতিয়ালৈকে এই দ্বিতীয় বিধ ঈমানৰ জন্ম নহয়, মই কব নোৱাৰো যে এজন মানৱে খোদা তায়লাক মানে। মই এই কথা খিনি বুজি নাপাওঁ যে এজনে খোদা তায়লাক মানে কিন্তু আকৌ গোনাহও কৰে। মই জানো যে পৃথিৱীৰ বেছিভাগ মানুহ উল্লেখিত প্ৰথম বিভাগৰ মান্যকাৰী লোক। সিহঁতে স্বীকাৰ কৰে যে, আমি খোদা তায়লাক মানো কিন্তু লগতৰ জগতিক পাপ পঙ্কিলতাত নিমজ্জিত হৈ আছে। উল্লেখ কৰে যে; কাৰণ কি? কিয় আল্লাহ তায়লাৰ প্ৰতি বিশ্বাস তাক উপস্থিত সন্মুখত থকা বুলি নজন্মে? মানুহৰ এয়া বৈশিষ্ট্য যে; যি বস্তুত বিশ্বাস স্থাপন কৰে, তাৰ ক্ষতিৰ ফালটো এৰাই পেলাই লাভাংশ আহৰণ কৰিব বিচাৰে। চোৱা! ছনখিয়া এক প্ৰকাৰ বিষ আৰু মানুহে যদি জানে যে ইয়াৰ এক গ্ৰাম বিষ মৃত্যুৰ বাবে যথেষ্ট তেন্তে কোনেও সেয়া পান কৰিবলৈ সাহস নকৰিব। এনেদৰে খোদা তায়লাক মানি লৈ ঈমান বিলাহৰ ফলাফল সৃষ্টিৰ কিয় চেষ্টা নকৰে। যদি ছনখিয়াৰ দানাৰ সমান আল্লাহৰ ওপৰত ঈমান আছে তেন্তে সেই প্ৰেৰণাত আৰু আবেগত মৃত্যুৰ উপক্ৰম হোৱাৰ কথা, কিন্তু নহয়। গতিকে মানুহৰ প্ৰথম কৰ্তব্য হ'ল তেওঁ নিজৰ ঈমান শুধৰাই লোৱা যি আল্লাহৰ প্ৰতি ৰাখিছে। লগতে কাৰ্য্যৰে প্ৰমাণিত কৰিব লাগিব যে তেওঁ এনে কোনো কাম কৰা নাই যি আল্লাহ তায়লাৰ মৰ্যদা আৰু আদেশ বিৰুদ্ধ।

হুযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) যে কয় যে; এয়া হ'ল এজন মোমিনৰ নিজকে পৰীক্ষা কৰি লোৱাৰ পন্থা। ৰমজান মাহত উপাসনা আৰু নেকিব প্ৰতি মনযোগ দি খোদা তায়লাৰ আগত শীৰ্ষত কৰি নিজৰ গোনাহৰ বাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰা উচিত আৰু এই ৰমজানক ভৱিষ্যত জীৱণৰ চিৰস্থায়ী অংশ বনাই লোৱা উচিত।

আঁহজৰত ^{عليه السلام} যে যেতিয়া কৈছে যে; নিজৰ ঈমানৰ অৱস্থা গমি চাই ৰমজান অতিবাহিত কৰা, ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল তাকওয়াৰ বাটত উন্নতি সাধন কৰি নিজৰ অৱস্থা আল্লাহ তায়লাৰ সন্তোষ্টিৰ অধীন কৰি লৈ দিন অতিবাহিত কৰি যোৱা যদি তাত কৃতকাৰ্যতা লাভ হয় তেন্তে তাকওয়া জীৱণৰ অংশ হৈ পৰিব। হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) যে এইফালে মনযোগ আকৰ্ষণ কৰি কৈছে যে; কোৰ'আন আৰু ইছলামৰ শিক্ষাৰ উদ্দেশ্য হ'ল তাকওয়াৰ জন্ম দিয়া, সেয়া আজি আমি দেখিবলৈ পোৱা নাই। ৰোজা ধৰে, নমাজ পঢ়ে, কিন্তু তাকওয়াৰ পৰা দুৰ বাবে এই ৰোজা আৰু নামজ পঢ়ায় সিহঁতক গোনাহগাঢ় বনায় আছে।

হুযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) কয় যে; আজি কালি ইছলামৰ নামত আমি যিবোৰ দেখিবলৈ লৈছো, উগ্ৰবাদীতাৰ কাৰণ লৈ নিষ্পাপ সকলক হত্যা কৰা হৈ আছে। ইয়াৰ মূল কাৰণ হ'ল তাকওয়া বিহীন হৈ পৰিছে। এনে লোক সকলক ৰমজানে কিদৰে ভাল ফল প্ৰদান কৰিব যি সকলে তাকওয়াৰ পৰা আঁতৰি গৈ আল্লাহ আৰু তাৰ ৰছুলৰ নামত জুলুম অত্যাচাৰ চলায়। তেওঁলোকে কেতিয়াও ৰমজানৰ কল্যাণ লাভ কৰিব নোৱাৰে। গতিকে আমি আহমদী সকলে জুলুম, অত্যাচাৰ বৰ্বৰতাৰ কথা শুনিলে বা দেখিলে ইস্তেগফাৰৰ সৈতে আল্লাহ তায়লাৰ প্ৰশংসা কৰিব লাগে যে সি আমালোকক সেই অত্যাচাৰী সকলৰ পৰা পৃথক কৰি হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) ক মান্য কৰাৰ তৌফিক দান কৰিছে। সেয়ে আমি আমাৰ কাৰ্য্য আৰু আমলৰ প্ৰতি দৃষ্টি দি ঈমান সুগঠিত কৰাৰ চিন্তা কৰিব লাগিব। হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) যে কৈছে; তাকওয়া আৰু পৱিত্ৰতা ঈমানৰ মূল ইয়াৰে পৰা ঈমানৰ আৰম্ভণী হয়। সেয়ে উক্ত বাক্য শাৰীৰ পৰা স্পষ্ট বুজা যায় যে তাকওয়া অবিহনে ঈমানৰ জন্ম হ'ব নোৱাৰে। ঈমানৰ বক্ষণ-বেক্ষণ আৰু লালন-পালন তাকওয়া অবিহনে হ'ব

নোৱাৰে। তাকওয়া হলেহে নেক আমল সংগঠিত হ'ব। আল্লাহ তায়লাৰ সন্তোষ্টি অনুযায়ী আমল নেক হলেহে ঈমানত উন্নতি সাধন হ'ব। ইয়াৰ দ্বাৰা এয়া স্পষ্ট যে ৰমজানৰ ফজিলত তাকওয়া বঢ়োৱা অবিহনে অৰ্জন কৰিব নোৱাৰি। তাকওয়া বাঢ়িলে ঈমান বৃদ্ধি পাব। নিজকে গমি চোৱাৰ প্ৰতি মনযোগ বাঢ়িব এনেদৰে মানুহে নিজকে নিজে ভাবিব পাৰিলে প্ৰবৃত্তি দমন হৈ পৰিব। প্ৰবৃত্তিক পৰাস্ত কৰি আল্লাহ তায়লাৰ আদেশৰ ওপৰত আমল কৰিলেহে তাৰ সান্নিধ্য লাভ কৰিব পাৰি।

হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে যে আচল তাকওয়া যাৰ দ্বাৰা মানৱক পৰিষ্কাৰ-পৰিছন্ন কৰা হয় আৰু যাৰ বাবে আফিয়া সকলৰ আৰ্বিভাৰ ঘটে সেয়া জগতৰ পৰা বিলুপ্ত হৈছে। পাক-পৰিত্ৰতা এটা উত্তম বস্তু। মানুহ যদি পাক আৰু পৰিত্ৰ হয় তেন্তে ফিৰিস্তাই তাৰ লগত মুচাফা কৰে, লোকৰ মাজত তাৰ আজি মূল্য নোহোৱা হৈছে। তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে যে; হদীছত উল্লেখ আছে যে চুৰে চুৰি নকৰিলেহেঁতেন যদি সকলোৱে মোমিন হলেহেঁতেন। এয়াও সত্য কথা যে ছাগলীৰ কাষলৈ বাঘ আহিলে ছাগলীয়ে বেলেগৰ খেতিত খাব দুৰৰ কথা নিজৰ হালাল খাদ্যন্ত পাহৰি যায়। এনেদৰে যদি খোদা তায়লাৰ ভয় থাকে তেন্তে সম্ভৱ নহয় যে এজনে গোনাহ কৰে। উল্লেখ কৰে যে আচল মূল আৰু উদ্দেশ্য হ'ল তাকওয়া। যিজনে এই তাকওয়া লাভ কৰে, তেওঁ সকলো বস্তুৰে পায় কিন্তু তাকওয়া অবিহনে সম্ভৱ নহয় যে মানুহ সৰু বৰ সকলোৰে পৰা বাঁচি যাব পাৰে। মানুহে নিজকে অকলশৰীয়া অনুমান কৰি গোনাহ কৰি থাকে, যেতিয়া নিজকে অকলশৰীয়া ভাবে তেতিয়া তেওঁ ভাবে যে খোদা তায়লা মোক দেখি থকা নাই। ইয়াৰ মানে হ'ল তেওঁ নাস্তিক হৈ পৰিছে আৰু নাভাৰে যে মোৰ খোদা মোৰ লগতে আছে, যি মোক দেখা পাই আছে। যদিএয়া তেওঁ নাভাবিলেহেঁতেন তেন্তে কেতিয়াও তেওঁগোনাহ নকৰি লেহেঁতেন। উল্লেখ কৰে যে সকলো বস্তুয়েই তাকওয়াৰ সৈতে সম্পৰ্কিত। কোৰ'আন কৰিম ইয়াৰ পৰাই আৰম্ভ হৈছে। **اياك نعبد واياك نستعين۔** মানেই হ'ল তাকওয়া। মানুহে যদি ইবাদত কৰে আৰু ভয়াতুৰ হয় আৰু সেয়া নিজৰ ফালে টানি লয় আৰু খোদা তায়লাৰ এয়া এটা সহায় বুলি ভাবে আৰু ইয়াকানাছতান উচ্চাৰণ কৰে যে এয়াও যি উপাসনা সেয়া তোমাৰ সহায় ক্ৰমে হৈ আছে, তুমিয়েই তৌফিক দান কৰি আছা তেন্তে সেয়া ইবাদত বুলি গন্য হ'ব, অন্যথা ইবাদত হিচাপে গন্য নহয়। আকৌ ভৱিষ্যতত সহায় বিক্ষা কৰি থকা আৰু আল্লাহ তায়লা তৌফিক দান কৰি থাকে, ইবাদত চলি থাকে,

সেয়াই হ'ল তাকওয়াৰ মানদণ্ড। উল্লেখ কৰে যে দ্বিতীয় ছুৰা **هدى المتقين** ৰ পৰা আৰম্ভ হৈছে। তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে যে; নমাজ, ৰোজা, জাকাত আদি তেতিয়াহে কবুল (গৃহীত) হয় যেতিয়া মানুহ মুত্তাকী হয়। গতিকে যদি তাকওয়া নাথাকে তেন্তে এইবোৰ গ্ৰহণযোগ্য নহয়। তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে; কোৰ'আন কৰিমত আছে: **إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا۔** ইয়াৰঅৰ্থও মুত্তাকী হোৱা সুচায়। অৰ্থাৎ সেই লোক সকল যিসকলে কয় যে আল্লাহ আমাৰ পালন কৰ্তা আৰু চিৰস্থায়ী ভাবে এই বিশ্বাসত অটুট থাকে যে আল্লাহ আমালোকৰ পালন কৰ্তা, তেৱেই আমালোকৰ সকলো অভাৱ পূৰণ কৰোঁতা, তেৱেই পালনকৰ্তা, তাৰ ওপৰত ফিৰিস্তা এই বুলি অৱতীৰ্ণ হয় যে ভয় নকৰিবা আৰু তোমাৰ অতীতৰ সকলো আমলৰ বাবেও ভয় নাখাবা কাৰণ তুমি এতিয়া তাকওয়া ধাৰণ কৰি লৈছে। আকৌ আগত আছে **نحن اولياءكم في الحياة الدنيا وفي الآخرة۔** অৰ্থাৎ ইহকাল আৰু পৰকালৰ বাবে মই তোমালোকৰ বন্ধু আৰু সহায়কাৰী।

গতিকে আল্লাহ তায়লা গোনাহ ক্ষমা কৰি দিয়ে যিজনে চিৰস্থায়ী হিচাপে নেকিৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত থাকে বৰং এয়াই কেৱল নহয়, তেওঁলোকক জাগতিক নিয়ামতেৰেও স্বাৱলম্বী কৰে আৰু আখেৰাতৰ বন্ধু হৈ সহায় কৰে। কিমান যে সৌভাগ্যশীল আমাৰ মাজত তেওঁ, যি জনে ৰমজানত নিজৰ অৱস্থাৰ সলনি ঘটাই চিৰস্থায়ী ৰূপে আল্লাহ তায়লাৰ নিৰ্দেশ অনুসৰি নিজৰ জীৱণ পৰিচালিত কৰিবলৈ লৈছে আৰু চেষ্টা কৰি আছে যে এনেদৰে জীৱণ অতিবাহিত যেন কৰিব পাৰে।

হযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে কয় যে আল্লাহ তায়লা আমালোকক মুত্তাকী বনাব বিচাৰে যাতে আমি তাৰ অগণণ কৃপা লাভ কৰিব পাৰো। ৰমজান মাহত তাকওয়াদাৰ সকলৰ বাবে কল্যাণৰ দুৱাৰ খুলি দিয়া হয়। মুত্তাকী হবলৈ কেৱল বেয়াৰ পৰা আঁতৰিলে নহব বৰং নেকি কৰিব লাগিব। এই বিষয়ে হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে যে মুত্তাকী হবলৈ হলে জিনা, চুৰি, ধোকাবাজি, আত্মসাৎ, ঈৰ্ষা, আত্মস্বার্থ, কৃপণতা আদি ত্যাগ কৰি বেয়া চৰিত্ৰৰ হাতসাৰিব লাগিব বৰং ইয়াৰ তুলনাত উত্তম চৰিত্ৰত উন্নতি সাধন কৰিব লাগিব। মানুহৰ লগত আনন্দ মুখেৰে, সহানুভূতি দেখুৱাই আল্লাহ তায়লাৰ সৈতে প্ৰকৃত আনুগত্য সত্যতা দেখুৱাব লাগিব। খিদমতৰ ক্ষেত্ৰত উচ্চ স্থান লৰ বিচাৰিব লাগিব। এইবোৰ বিষয় যাৰ মাজত জন্ম আছে তেওঁৰেই আচল মুত্তাকী। যদি এইবোৰ চৰিত্ৰৰ কোনো এটা মাত্ৰ কাৰোবাৰ মাজত পোৱা যায় তাক মুত্তাকী কৰ নোৱাৰি যেতিয়ালৈকে পৰিত্ৰ চৰিত্ৰ সমূহ একেলগে তাৰ মাজত জমা

নহয়। এনেকুৱা ব্যক্তি সকলৰ বাবেই - **لا خوف عليهم ولا هم يحزنون** - কোৱা হৈছে। ইয়াতকৈ বেছি আৰু
কি লাগে। আল্লাহ তায়লা এনেকুৱা জনৰ বন্ধু হৈ যায় যেনেকৈ কৈছে - **وهو يتولى الصالحين** -

হজৰত মছিহ মাওউদ (আঃ) য়ে কৈছে যি সকলে কেৱল বয়াত কৰিব, বিচাৰে যে খোদা তায়লাৰ গ্ৰেপ্তাৰৰ পৰা বাঁচিলেই
হ'ল, তেওঁ ভুল কৰি আছে। তেওঁক তাৰ প্ৰবৃত্তি য়ে প্ৰৰঞ্চনা কৰি আছে। চোৱা চিকিৎসকে বেমাৰীক যি পৰিমাণে ঔষধ খুৱাৰ বিচাৰে
যদি বেমাৰীয়ে সেই পৰিমাণে ঔষধ সেৱণ নকৰে তেন্তে আৰোগ্য লাভৰ আশা মিছা। গতিকে সিমানলৈ পৰিত্ৰ হোৱা আৰু তাকওয়া
ধাৰণ কৰা, যিয়ে খোদা তায়লাৰ ক্ৰোধৰ পৰা বক্ষা কৰিব পাৰে। আল্লাহ তায়লা সংশোধন হোৱা জনক দয়াৰ হাত আগবঢ়ায় কাৰণ যদি
এনেকুৱা নহলহেতেন তেন্তে পৃথিৱীত অন্ধকাৰ নামি আহিলহেতেন। মানুহ যেতিয়া মুভাকী হৈ যায় তেতিয়া আল্লাহ তায়লা তাৰ আৰু
বেলেগৰ মাজত এটা পাৰ্থক্য ৰাখি দিয়ে। তেখেত (আঃ) য়ে কৈছে; আমাৰ জমাতে ভয় ৰখা উচিত। যদি কাৰো মাজত তাকওয়া
আছে, যেনেকৈ খোদা তায়লা বিচাৰে তেন্তে তেওঁ ৰক্ষা পৰিব। এই ছিলছিল্লা আল্লাহ তায়লা তাকওয়াৰ বাবেই প্ৰতিষ্ঠা কৰিছে কাৰণ
তাকওয়াৰ ময়দান পুন্য হৈ পৰিছে। হুযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে কয় যে; গতিকে আমালোকৰ জীৱনলৈ ৰমজানৰ আগমন, আৰু
আল্লাহ তায়লাৰ এই বাণী য়ে ৰমজান এই কাৰণেই অৱতীৰ্ণ কৰা হৈছে যাতে তোমালোকে তাকওয়া ধাৰণ কৰা। হজৰত মছিহ মাওউদ
(আঃ) য়ে কৈছে আল্লাহ তায়লা এই ছিলছিল্লা তাকওয়া প্ৰতিষ্ঠাৰ্থে সংগঠিত কৰিছে, যি বিষয়টোৱে আমাৰ ওপৰত এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ
দায়িত্ব অৰ্পন কৰি আছে য়ে আমি যেন সদায় অৱস্থা গমি চাওঁ। আল্লাহ তায়লা যি কল্যাণাণ্ডিত দিন ৰমজানত ৰাখিছে তাত নিজৰ মাজত
এনেকুৱা পৰিবৰ্তন সাধন কৰিব লাগিব আৰু নিজৰ তাকওয়াৰ মান বৃদ্ধি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব, যি খোদা তায়লা আমাৰ পৰা
বিচাৰে। এয়া যেন কেৱল ৰমজানৰ মাজতেই সীমাবদ্ধ নাথাকে বৰং জীৱণৰ এটা অংশ বনাই লোৱা উচিত। আল্লাহ তায়লা ইয়াৰ বাবে
আমালোকক তৌফিক দান কৰক।

হুযুৰ আনোৱাৰ (আইঃ) য়ে নমাজে জুমাৰ পিছত মকৰৰম খোৱাজা আহমদ হোচেন চাহাব (দৰবেশ) কাদিয়ানৰ নমাজে
জানাজা গায়েব পঢ়াৰ ঘোষণা কৰে। লগতে মৰহুমৰ পৰিত্ৰ জীৱণ সম্পৰ্কে আলোচনা কৰে। আল্লাহ তায়লা মৰহুমৰ পৰিত্ৰ আত্মাৰ
সদগতি কৰক। (আমিন)

*****

Assamese Khulasa Khutba Jumma Huzoor Anwar 2 June 2017

BOOK POST (PRINTED MATTER)

To

From: Ahmadiyya Circle Office, Abhayapuri M.G. Road W/N- IV, Bongaigaon Assam 783384. # 7086177737